

1 Oktober.

Men barmhärtigheten triumferar över domen.

Jak 2:13

Att icke förtvivla om Guds nåd eller om syndernas förlåtelse, synden må nu vara hur stor som helst, utan att i sitt sinne och i sitt samvete fast förtrösta därpå, att nåd och förlåtelse finnas, om också Guds och alla skapade varelsers vrede skulle vilja uppsluka mig, och dätill mitt eget samvete skulle säga, att Guds nåd är borta och att Gud ej längre förlåter – se detta är att förblifva i nådens rike och att upphöja Guds nåd över allting. – Den som icke förmår detta, hos honom skall domen undanskymma nåden och nåden blifva till intet och domen allena blifva härskande till död och fördömmelse. Får nåden däremot härskas, måste domen bliva till intet, så att nåden ensam blir härskande evinnerligen till lif och salighet.

2 Oktober.

Det uppstår tvister och gräl. Därför blir lagen utan kraft, och rätten kommer aldrig fram.

Hab 1:3, 4.

När de skärpsinnige rättslärde i våra dagar med den stränga rätten på sin ändock åtaga sig att tala för en dålig sak, förvränga de lagen så, att denna sak måste framstå såsom god och rättsskaffens. Lagens rätta mening varder därmed omintetgjord, men de gå sin väg, nöjda att ha vunnit seger med stöd af rätten, som de förvrängt efter sin egen önskan. Världen är full af sådana människor, som därtill hafva namn af att vara fromma, och ve den, som vågar kalla dem med något annat namn. Gud dömer dem dock och straffar dem samt hotar, att intet skall varda dem efterskänkt. Med ett ord: det står icke väl itill med våra rättslärda och sakförare, och det känna de och erkänna de nog själfva, de samla heller inget förmögenhet, utan om de också nu gå klädda i guld och siden, sluta de visserligen som tiggare. – Under det att de fritt och ppet handla emot lagen, så att hvar människo kan taga på det orätta och känna det, samt hålla orätt för rätt, vilja de dock hetas vara fromma, och synda så i dubbelt afseende. Först och främst därigenom att de göra orätt, och sedan därigenom att de utsmycka och utblomma det orätta, såsom vore det rätt. Och det senare är vidrigare än det förra.

3 Oktober.

Så drar de vidare som vinden, de fortsätter framåt och samlar på sig skuld. Deras egen styrka är deras gud.

Hab 1:11

När sanningens tyranniska fiender märka, att de hafva framgång, men de fromme motgång, och när de icke veta, att de förföljdas sak är rättvis och att det är Gud som gifvit dessa i deras händer, såsom han ju har gjort med Kristus själf och med alla de helige, då fara de åstad med sina hånande ord: "Hvar är nu din Kristus? Låt se, om han hjälper dig!" – Men det skall taga en ände med förskräckelse för dem, och bitter senap skall uppväxa, der hafva utsått sin honung. Enär de icke frukta Gud i hans domar och verk och icke ödmjuk sig, låter han dem fritt storma fram, berusade af seger och lycka, och gör dem sålunda till dårar i deras klokskap och nycket, så att de fullborda sina synders mått och förhärda sig. Men när stunden är inne, att allt skall hafva en ände, handlar han med dem såsom med babylonier, judar och alla andra tyranner. Hvar äro i denna dag alla dessa, som tillropa Kristus: "*Han hafver förtröstat på Gud, han frälse nu honom.*" Hvar är deras gud, som tillskrefvo segern? Kristus är den, som behållit segern, men de äro söndersmulade till stoft och förskingrade som sanden på fältet.

4 Oktober.

En människa som i all sin härlighet inte har förstånd, hon liknar djuren som förgås.

Ps 49:21

När vi se, att allt går väl för de ogudaktiga människorna, att de stoltsera och fröjda sig, när det går oss illa, skola vi aldrig tänka annat än: *detta är gödboskap*. Den boskap, som man göder, uppföder man aldrig för att hafva något nöje af den eller för att nyttja som arbetsdjur, utan för att sända till slaktarbänken, att sedan användas i köket. Däremot hålles den boskap mager och lagom, som man vill hafva nöje af eller också begagna i arbete. Vår Gud är som en stor kock, som eger ett stort kök, där det behöfves gödboskap. Han göder präktigt mäktiga konungar och furstar, gifver dem i öfverflöd gods, ära, fröjd, makt, låter dem vara glada och muntra, så att de till och med dansa öfver sina barns lik, likasom Herodes' dotter dansade öfver Johannes hufvud.

5 Oktober.

Nej, i allt vill vi visa att vi är Guds tjänare: i stor uthållighet, i lidande, nöd och ångest, i misshandel, fångenskap och upplopp, i arbete, nattvak och svält, i renhet och insikt, i tålmod och godhet, i den helige Ande, i uppriktig kärlek, med sanningens ord och Guds kraft, med rättfärdighetens vapen i höger och vänster hand.

2 Kor 6:4-7

Om jag skrifver skarpt och strängt, så säger man, att jag är stolt, högfärdig, bitande, otålig. Ödmjucar jag mig, så säger man om mig, att jag flyr, fruktar, hycklar. Kardborrrar och tistelknoppar hafva taggarne runt omkring sig och stickas från alla sidor, hur man än vänder dem. Hvad nu min egen person och mitt enskilda lif angår, så vill jag visserligen ödmjuka mig för hvar man, till och med för ett litet barn, och utbedja mig gunst och nåd af hvar och en, blott han icke är en evangeliif fiende. Ty mitt lif är sådant, att jag visserligen vet mig icke vara värd annat än evig fördömelse, om dom skall fällas utan nåd. Men i fråga om mitt ämbete och min lära och i fråga om allt hvad därtill hörer må ingen af mig vänta ödmjukhet och tålmod, alraminst de som äro evangeliif tyranniska förföljare. I dessa afseenden måste de hålla mig för ett lefvande helgon, hvarken mera eller mindre; äfven om de icke vilja det, måste de dock göra det, så länge jag har mitt ämbete kvar. Och Gud hjälpe mig att hafva det kvar itill mitt lifs slut! Utan hans hjälp är allt förloradt.

6 Oktober.

Varför bryter ni själva mot Guds bud för era stadgars skull?

Matt 15:3

Människorna säga: det och äger gammal häfd, och gamla lofliga bruk hafva lika mycken gällande kraft som lagens bud. Ja så blotta sig människorna. Men tror du att ett ganska inskränkt förstånd eller till och med ett sju års barn skulle vara tveksamt om svaret, ifall man skulle fråga det, hvilketdera som bör lämna rum och vika undan för det andra, när de komma i strid: antingen Guds ord eller häfdvunna sedvänjor? Skall Gud vika för inrotade sedvänjor, eller skall vanan vika för Gud? Jesus säger: Jag är vägen, sanningen och lifvet. Han säger icke: jag är gamla vanan, utan sanningen. En vana må vara hur gammal och hur allmänneligen inrotad som hälst, så måste den dock vika för sanningen. Vi skola lyssna på Kristus allena, och därför få vi icke rätta oss efter, hvad andra under tidernas lopp hafva rådt till att göra. Kristus skall stå framför alla. Man skall icke följa det allmänt rådande bruket bland människorna, utan Guds sanning.

7 Oktober

Han verkar vara en som förkunnar främmande gudar.

Apg 17:18

De ogudaktige förstå att hvässa, fila och skärpa sina ord samt ropa: kan du inbilla dig, att alla förra tidens lärare vetat ingenting? Måste alla våra fäder vara som dårar inför dig? Skall du vara den ende i dessa yttersta tider, som fått den helie Andes gåfva? Skulle Gu hafva låtit sitt folk fara vilse under så många år? Så tala de ogudaktige i våra dagar, och när de icke kunna uttrtta något annat emot sanningen och emot Guds ord, säga de: "jag vill blifva kvar vid min gamla tro; skulle du ensam kunna se, hvad ingen annan har sett?" Må vi dock, oaktadt djäfvul och värld och allt dess anhang, frimodigt och trösteligen ändra och bortskära allt som är hinderligt för själarnes frälsning och som utan synd kan borttagas.

8 Oktboer.

Låt oss då lägga bort allt som tynger och särskilt synden som snärjer oss så hårt.

Heb 12:1

Några gånger har det händt mig, att jag föresatt mig, att den eller den dagen begå den heliganattvarden. Men när den dagen kom, så var all andakt borta eller också kom något hinder i vägen eller också kände jag mig ovärdig, och följdén blev, att jag tänkte: "nåväl, jag får väl vänta åtta dagar till.² Och så gingo på nytt åtta dagar, men jag fann mig lika ovärdig eller blef jag hindrad på samma sätt som förra gången. Nåväl, tänkte jag, om åtta dagar vill jag göra det. Och så gick det de ena åtta dagarna efter de andra, så att fara var, att jag till sist skulle komma ifrån all natvardsgång. Men Gud gaf mig nåd att märka djäfvulens skälmstycke, så att jag sade: "nu förstår jag meningen, du Satan! Skulle det byggas på din eller min värdighet, så lära väl hela år komma att förgå." Och så slet jag mig lös och gick till nattvarden, djäfvulen till trots. Några gånger har jag till och med i sådana fall gått obiktad, hvilket jag aldrig annars gör.

9 Oktober.

Välsigna, o Herre, hans kraft, låt hans händers verk behaga dig. Krossa höfterna på hans motståndare så att hans fiender inte kan resa sig.

5 Mos 33:11

Jag kan icke bedja utan att därjämte förbanna. När jag t. ex. beder: Helgadt varde ditt namn, måste jag därjämte tänka: förbannadt, fördömdt, smädadt varde hvars och ens namn, som smädar ditt namn. Eller när jag beder: Tillkomme ditt rike, måste jag säga: förbannadt och fördömdt och förstördt blifve varje rike på jorden, som uppreser sig mot ditt rike. Och när jag beder: Ske din vilje, måste jag tillika tänka: förbannade och fördömda och försmädade och tillintetgjorda varde alla deras tankar och anslag, som ställa sig emot ditt råd och din vilja. Ja sannerligen, så beder jag alla dagar utan återvändo med min mun, af hela mitt hjärta, och med mig bedja på samma sätt alla, som tro på Kristus och jag förnimmer i min själ, att vår bön varder hörd. Men, oaktadt allt detta, måste äfven mina största fiender betyga om mig, att jag emot hvar man bibehåller ett got, vänligt, fridsamt, kristligt sinnelag.

10 Oktober.

I din hand överlämnar jag min ande.

Ps 31:6

Om Gud funne för godt att i dödens stund öppna för oss en utsikt öfver det tilkommande lifvet och att visa vår själ det rum och det ställe, dit den skulle flytta öfver och förblifva, och den väg där den skulle vandra, då döden vore icke bitter. Den skulle vara såsom ett språng öfver en grund flod, på hvilkens båda sidor man såge och visste, att det fanns en fast och säker strand. Men nu visar Gud intet af allt detta, vi måste i stället från detta lifvets säkra strand springa öfver in i det djup, från hvilket ingen lefvande varelser gifver sig tillkänna genom att blicka emot oss eller känna för oss eller möta oss eller låta oss varsna något lifvets tecken. Allenast i fritt förlitande på Guds vilja och hjälp måste färden företagas likasom Jonas måste kastas från skeppet i hafvet, där han ingen botten kände och där han var öfvergiven af alla skapade varelser.

11 Oktober.

Då ska du inte förhäva dig över grenarna. Om du förhäver dig ska du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig.

Rom 11:18

12 Oktober.

Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida. Var därför vakna och kom ihåg att jag i tre års tid, natt och dag, aldrig har slutat förmana var och en av er under tårar.

Apg 20:30, 31

Om djävulen icke skulle väcka på oss genom sekterna, skulle vi förfalla i lättja, vi skulle somna och snarka oss till döds, och både tron och Guds ord skulle blifva fördunklade och förrostade, tills alltsammans vore fördärfvad. Men sådana sekter äro likasom slipare och polerare, som hvassa och utfila vår lära och tro, så att den blir glänsande ren som en spegel, hvarjämte vi få lära oss att känna djävulen och hans tankar samt skickliggöras att kämpa mot honom. Slutligen blifver äfven själfva ordet allt klarare framställt inför världen, så att många genom de uppkommande striderna få blifva bekanta med sanningen eller däurit styrkta. Ty Guds ord är ett verksamt ting, och därför gifver Gud det mycket att göra, i det han mto detsamma äggar både djävul och värld, på det att dess makt och värde må varda uppenbara, och lögne blifva till skam.

13 Oktober.

Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller när det gäller högtid eller nymånad eller sabbat.

Kol 2:16

Bruka allting, som finnes på jorden, när och huru och hvarhelst du finner för godt, men bruka det med tacksamhet emot Gud. Men förblif fri och bind dig icke vid något visst, särskildt sätt, såsom vore något sådant af nöden för ett kristligt lif. Ty då blir du en sådant af nöden för ett kristligt lif. Ty då blir du en enstöring, som går förlustig gemenskapen med de helige. Härför må du noga vakta dig. Må man gärna fasta och vaka och arbeta och bära tarfliga kläder. Men detta skall man göra, när man känner, att kroppen behöfver späkas och få en måttligare vård. Och man skall icke afskilja några bestämda dagar eller platser i och för detta. Man skall, som sagdt, göra det, då det är af nöden att hålla måtta. Detta kallas att rätt fasta. En sådan fasta är lika god som en fasta för hvar dag och som att afsäga sig de värdsdliga begärelserna. En sådan fasta anstår enligt evangeliums lära det nya testamentets folk.

14 Oktober.

Men en samarier som var på resa kom också dit, och när han såg mannen förbarmade han sig över honom.

Luk 10:33

Du skall icke förspilla tiden med onödiga frågor om hvad du skall göra, utan se blott på din nästa, så skall du finna ett verksamhetsfält framför dig, så stort att det räcker till arbete för tusende sådana som du. Men bedrag dig icke, tänk icke, att du genom böner och kyrkobesök och fromma stiftelser och efterlämnade minnen skall komma till himmelen, därest du likgiltig går förbi din nästas nöd. Går du förbi honom, skall han en gång ligga dig i vägen, och du skall nödgas gå förbi himmelens port, likasom den rike mannen måste göra, han som lät Lazarus ligga ohulpen utanför sin dörr.

15 Oktober.

Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig och hur han förbarmat sig över dig.

Mark 5:19

Den som har en sann tro, han handlar emot sin nästa på samma sätt som han vet, att Gud handlat och handlar emto honom. Likasom Gud öfver honom utgjuter sin kärlek och öfverhopar honom med sina goda håvor, utan att hindras af hans ovärdighet, så utgjuter den troende sin kärlek öfver nästan och öfverhopar honom med sina gåfvor, utan att fråga efter, om han förtjänat det, eller om han är en fiende. Han är viss om att därigenom icke varda utblottad; ju mer han gifver ut, dess mer iskänker Gud åt honom igen, ju mer han ifyller åt sin nästa af det goda, som han äger, dess mer ifyller Gud af sitt goda åt honom. Se detta är den rätta sanna tron, som gör människan rättfärdig inför Gud; detta är den kristliga rättfärdighetenn, den skänkes ofvanifrån, den gör sig känd nedanefter.

16 Oktober.

Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Många, säger jag er, ska försöka komma in men inte lyckas.

Luk 13:24

Hvarför kunna de icke inkomma? Därför att de icke veta, hvilken den trånga porten är. Porten är tron, som gör människan liten, ja gör henne till platt ingenting, så att hon måste förtvifla om alla sina egna verks duglighet och endast hålla sig till Guds nåd, medan alla andra ting inför denna måste sjunka till intet. De kainiska helgonen däremot mena, att den trånga porten är goda gärningar; därför blifva de aldrig ringa i sina egna ögon, misströsta aldrig om sina egna verk, utan samla goda gärningar i stora säckar, som de hänga rudt omkring sig och på det viset vilja de tränga sig igenom. Ja de skola komma igenom fast på samma sätt, som kamelen med sin stora puckel tränger sig genom ett nålsöga.

17 Oktober.

Kan en orättfärdig domstol ha gemenskap med dig, en som gör orätt i lagens namn.

Ps 94:20

Somliga själfkloka herrar hafva begynt att söka lappa ihop och ställa så till att striden mellan Kristus och Belial må slitas. Man säger, att man på ömsesidor skall vika och gifva efter. Må de gärna försöka att göra hvad de kunna; vi missunna dem icke mödan. De skulle förvisso, ifall det lyckades, vara de första, som gjorde djäfvulen till en from varelse och till ett med Kristus. Men jag tror, att ett sådant lappverk skall utfalla lika illa, som försöket att hoplimma en söndrig kruka, hvarom Syrak talar i sitt 22 kapitel. Mången skoflickare har redan försökt sig med dylikt lappande, men han har arbetet förgäfves, och han har därtill förlorat både beck och tråd. Gärna för oss må man i afseende på andra saker, när fråga är om ceremonier och yttre ting, förlikas och jämka tillsammans så mycket som möjligt. Men så fort det gäller tron och Kristi rike, att försöka böja hans spira och göra den krokig, må man veta, att han icke vill hafva den utsatt för några förbättringar eller hoplappningar, och understår man sig i alla fall att försöka detta, så gör man blott saken värre, så att allt till sist blir förstördt. Kristi spira måste vara hel och rak, den får icke hafva några bucklor eller hål, den måste vara regeln och måttet för tro och lif.

18 Oktober.

Villigt kommer ditt folk när du samlar din här. I helig skrud kommer din ungdom till dig, som dagg ur morgonrodnadens sköte.

Ps 110:3

Genom dopet hafva vi alla blivit präster. Lika vanligt som ordet kristen och ordet Guds barn begagnas, lika allmänt borde också ordet präst användas och förstås. Naturligtvis ligger det en annan mening i ordet, när det nyttjas om sådana personer, som hafva ett ämbete i kyrkan, vare sig kyrkotjänarens eller predikantens eller kyrkoherdens eller själasörjarens. Skriften använder ordet präst på det ättet, att man icke är präst, därför att man är kallad till prästämbetet inom kyrkan, utan man är präst redan från sitt dop, långt innan man blir beklädd med ämbetsdräkten, vare sig det nu är kyrkotjänarens eller biskopens eller uppsyningsmannens o. s. v. Med ett ord: hvar och en måste vara en kristen präst, förrän han blifver en ordets förkunnare eller biskop, ingen människa göra en kristen till präst. Han är präst redan genom sitt dop, hvarmed för ingen del är uteslutet, att ämbetet gör en skillnad mellan honom och andra kristna. Vi äro allesammans präster, men däraf följer icke, att vi allesammans äro dugliga att predika oh undervisa och härska öfver andra, eller att vi böra göra detta.

19 Oktober.

För mitt ok är mildt och min börda är lätt.

Matt 11:30

Jesus säger: Varen vid godt mod, jag har öfvervunnit världen. Skulle vi då annat kunna göra än på vår kropp omföra och förhårliga honom, som besegrat världen, djäfvulen, synden, döden, köttet, sjukdomar och allt ondt? Hans ok är ljufligt, och hans börda är lätt. Vårt ok och vår börda, som han bar i vårt ställe, det är djäfvulen och Gufds vrede. Gud bevare oss från dem! Jesus har lösköpt oss från dem, vi bära i stället hans ljufliga ok, hans lätta börda. Och detta byte hafva vi gjort med glädje. Han är en god och nådig köpman, som säljer åt oss lif för död, rättfärdighet för synd, och om han för ett ögonblick i stället pålägger oss en eller en annan sjukdom, så är det för att vi skola likasom erlægga någon liten ränta, hvarjämte han därmed gifver oss ett intyg, att han borgar ut och lånar på billigare och människovänligare villkor än de jordiska köpmännen göra det. Jesus Kristus – så kallas och sådan är den rätte mannen, som i oss strider och segrar och triumferar. Han skall och han måste alltid leffva, och vi med honom och uti honom. Annorlunda skall det icke blifva, må också helvetets portar rasa aldrig så mycket.

20 Oktober.

Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.

Joh 3:5

Det måste blifva en annan födelse än en födelse af fader och moder. Visserligen är äfven den naturliga födelsen ett Guds verk, men härvid verkar han genom fader och moder, den är en födelse genom deras kött och blod. Till en människas nya födelse däremot kan ingen människa gifva något eller göra något, utan här hedet det: "icke af blod, utan af Gud född, af vatten och helig Ande." Visserligen kan du se dopets vatten, såsom du kan se daggen (Ps. 110), du kan höra det yttre, muntligt talade ordet, såsom du hör vindens röst, men du kan hvarken se eller höra eller förstå Anden och Andens verkningar, nämligen att människan genom dopet utgår ren och helig af prästens hand och att hon från att vara ett helvets barn blifver ett Guds barm.

21 Oktober

Vem utmärker dig? Och vad har du, som du icke har undfått? Men om du också har undfått något, varför berömmar du dig, såsom om du icke hade undfått det?

På det sättet blifva de högfärdiga människorna tilltalade, och sådant skall en gång äfven de högt uppsatte i våra dagar få höra, desse som på det oförrsyntaste sätt förakta och trampa under sina fötter alla dem, som tillhöra ett ringare stånd än de själfva. Ett sådant högmod kan Gud icke fördraga, och därför skola de förgås. Här i världen måste det visserligen vara en skillnad mellan olika personer och stånd, såsom det billigtvis är skillnad mellan en jude och hedning och mellan många andra förhållanden i lifvet. Men den som blifver högmodig på grund af det företräde som han har framför en annan, han må nu vara påfve, konung, kejsaren, han är likasom död inför gud. Det står nämligen skrifvet: "hvilka icke af blod, icke heller af mans vilja födde äro." Vi äro visserligen födda av blod, och det är nödvändigt, att det finnes konungar, furstar, lärde, men man får icke blifva högmodig öfver sin börd, den må vara hur härlig som helst. vår enda berömmelse och salighet skall vara, att vi äro födde af Gud, icke af kött och blod.

22 Oktober.

Jag ska ge dem pojkar till furstar, nyckfullhet ska råda över dem.

Jes 3:4

När Gud vill födärfva ett land, tager han bort den visa betänksamheten och gifver det yngligar till furstar, såsom profeten här säger. När han, bildligt taladt, vill få äggen i sitt skafferi krossade, sätter han dårar till skaffare. Ej felades det Babylon styrka och rikedom; talrika voro dess undersåtar, och dock gick riket under, ty där felades betänksamma, visa, behjärtade män vid riksstyret. På samma sätt skall det gå med Tyskland. Vi äga tillräckligt med krigsfolk och försvarsanstalter och hästar, men det fattas oss behjärtade män, och därför skall intet hjälpa oss, oakadt dessa stora krigsrustningar. Ja detta är Guds handlingssätt, han tager undan kornen för att sedan upbränna agnarne i eld.

23 Oktober.

Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta ville jag inte samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna! Men ni ville inte. Nu ska ert hus lämnas åt er själva.

Luk 13:34, 35

Om vi icke hafva Kristus hos oss, skall vårt lifs byggnad icke kunna bestå. Där man bortvisar honom från sitt hem och icke heller kan fördraga hans trogna, där går den rätta ledningen och friden och allt godt sin väg, ty Kristus vill vara med, äta och dricka med oss, hafva ledningen och gifva oss tillfyllest. Men han vill också blifva erkänd såsom vår Herre, vill att vi ha skola vara tacksamma mot honom, bjuda honom gifva vår skattepenning, och vilja vi icke göra detta, måste vi gifva den åt någon annan, som i gengäld skall löna oss därmed, att vi icke skola i frid behålla ens en beta bröd eller ett enda öre. Men detta vill världen icke tro, förr än hon själf skall få erfara det, och förr än hon, så att säga, måste taga på denna tro med sina händer.

24 Oktober.

Men mot den falske är du vrång.

Ps 18:27

Evangelium vill ådalägga och bevisa, att de vise äro dårar och att dårarna äro vise, att de som kallas kättare äro kristna, och att de som rosa sig af sin kristendom äro kättare. Johan Huss, Hieronymus af PRag och många andra inom Tyskland hafva blifvit brända, men icke en hårsån hafva de intill denna dag blifvit övervunna. Hvad världen kallar skam, är i grunden heder, hvad hon kallar heder, är skam: de som brände martyrerna hade sjsälfva förtjänt lågorna, och de som blefvo brända hade förtjänat att intaga domarsätet. Och där skola de också sitta på den yttersta dagen. *Världen far fram orimligt och afkunnar sina orättfärdiga domar; Gud skall också komma och döma orimligt, men afkunna rätt dom.*

25 Oktober.

Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Far dem. Är inte ni värda mycket mer än de?

Matt 6:26

Den lilla fågeln, som flyger framför oss, gör oss mycket skamsna. Vi borde förvisso aftaga hatten för honom och säga till honom: "Min lilla goda herr doktor, jag måste bekänna, att jag icke kan den konst som du kan. Du sofver bekymmerlös hela natten i ditt lilla näste, och när morgon kommer, flyger du ut, är glad och förnöjd, sätter dig på trädkvisten, sjunger, lofvar och tackar Gud; sedan söker du efter några små korn, dem du alltid hittar. Ack hvad har jag gamla dåre lärt, att jag icke kan göra sammanlunda, jag som dock borde hafva många orsaker därtill!" Fågeln låter all omsorg fara, han skickar sig såsom en verkligt helig människa borde göra det, ändock en verkligt helig människa borde göra det, ändock han hvarken äger åker eller lada eller visthus eller källare, han sjunger och lofvar Gud, är glad och förnöjd.

26 Oktober.

Sök då sådana som bygger upp församlingen så att ni har dem i överflöd.

1 Kor 14:12

När jag kommer upp på predikstolen, brukar jag alltid se mig omkring för att se hvad slags folk, som sitter i kyrkan, och finner jag då, att de fleste äro enfaldigt folk, predikar jag så, att de kunna förstå mig. Men I predikanter flygen vanligen allt för högt, hvarför också edra predikningar passa för de lärda, men menige man kunna icke förstå Eder. Men jag umgås med dem såsom en öm moder med sitt gråtande barn, åt hvilket hon gifver bröstet och lugnar det, så godt hon kan, genom modersmjölken. Denna smakar och bekommer barnet bättre, än om det finge det kostligaste socker och den ljufligaste saft från sockerbagarboden.

27 Oktober.

Har de förföljt mig, ska de också förfölja er.

Joh 15:20

Att sådan förföljelse blifvit så sällsynt, därtill äro de andliga prelaterna skulde, hvilka icke med väckande kraft förkunna evangelium, utan låta det gå under. De hafva tystnat med att vittna om de sanningar, för hvilkas skulle förföljelse skulle uppstå, och de predika i stället sin egen lag och det som synes dem för godt. Här af blifver följden, att djäfvulen får sitta i ro, allt går som han vill, ty är man tyst med evangeliets förkunnelse, så blir det ock slut med den kristna tron. Skulle däremot evangelium väckas till lif på nytt och åter förkunnas, skulle tvifvelsutän hela världen komma i uppror och rörelse, större delen af konungar, furstar, biskopar, doktorer, andliga och alla, som äro storheter, skulle börja kämpa med raseri däremot. Världen kan icke tåla hvad som kommer af Gud, det har hon bevisat genom sitt förhållande till Kristus, som var den allrätteste, den älskligaste och bäste, den som uppenbarade Guds väsen. Men världen har icke blott vägrat att anamma honom, utan förföljt honom än grymmare än hon förföljt någon annan af Guds sändebud.

28 Oktober.

Se, jag gör allting nytt.

Upp 21:5

Jag är icke en israelit eller en jude enligt gamla förbundet. Utan jag berömmar mig af att vara Paulus' son, en israelit, en benjaminit, ty han är min fader: icke den gamle Paulus, utan den nye Paulus, han som från att vara den gamle är vorden en ny Paulus i och genom Kristus och som födt mig i Kristus genom evangelium, så att jag blifvit honom lik enligt nya förbundet. På samma sätt äro alla hedningar, som blifvit kristna, rätta israeliter, nya judar, födde af Kristus, som är den ärlaste juden. Därför hvilat allt på det nya förbundet, hvilket Messias stiftat, han som kom för att göra och som äfven har gjort allting nytt.

29 Oktober.

Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er.

Joh 14:26

Alla sekter göra sig min af att äga den helige Ande, på det att man må tro deras läror. Men om vi rätt betrakta detta och dylika Skriftens språk skola kunna bedöma dem rätt och tillbakavisa deras falska påståenden, ty då skola vi noggrant få veta, hvad Herren Kristus säger och hvad vi skola tro, under det att sektmakarna godtyckligt framställa signa egna meningar. Om sedan någon kommer och påstår, att det eller det är lärdt och uppenbarat af den helige Ande, håller jag mig vid Guds ord och låter dess lära vara den rätta prøfvostenen för mig. Ser jag då, att den människans lärdom öfverensstämmer med Kristi ord, håller jag den för att vara rätt och ggod. Men går den på sidan därom, så att Kristi ord blifva förvrängda, svarar jag: Här är icke den helige Ande, utan den lede djäfvulen; den rätte Anden kommer i Kristi namn, icke i någon annans, och han lär icke heller något annat än hvad Kristus har lärt.

30 Oktober.

Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar.

Ef 2:10.

Om jag skulle välja, ville jag hellre göra en kristen bondes eller tjänsteflickas arbete, hur ringa och tarfligt det än månne vara, än vinna den store Alexanders eller Julius Caesars eller andra store hedningars lysande segrar och triumfer. Hvarför detta? Därför att de förra hafva Gud med sig, de senare djäfvulen. Se där, den stora väsentliga skillnaden! Det är dock icke tron och ordet i och för sig betraktade, som gifva kristna människors verk deras värde, och göra dem dyrbara och stora, utan det är Gud själf och den helige Ande, som bor i den människa, som öfvar goda gärningar.

31 Oktober.

Ge inte det heliga åt hundarna och kasta inte era pärlor för svinen.

Matt 7:6

Käre Herre Gud, detta har dock redan skett. Ty när evangelium offentligen förkunnas inför all världen, kan man icke förhindra, att många rusa fram och rycka det till sig. Därmed är icke sagdt, att sådana människor i verklighet äga evangelium, de äro – Gud vare lofvad! – sig själfva till hinder, så att de icke kunna åtkomma det heliga. De taga visserligen till sig skalet och omhöjlet, det vill säga: den köttsliga friheten. Men det heliga är dem undandraget; ingen hund, intet svin kan komma åt en bokstaf af evangelium, om han ock läser all världens böcker och hör alla predikningar samt låter sig tycka, att han förstår dem utomordentligt väl.